

[N. Chr. Christensen.]

ærede handelsminister at følge den flertalsbeslutning, som kom til udtryk i kommissionen?

Det er ikke nogen hemmelighed, at der er adskillige, der mener, som jeg før var inde på, at vi slet ingen lukkelov skal have, men hvis der er flertal for en lukkelov, hvad jeg tror der er, rejser der sig en række detailspørgsmål vedrørende virksomheder, der er udenfor lukkeloven, og hvad de må handle med.

Jeg henstiller derfor, at man ikke lægger sig alt for fast på sine standpunkter, men at man nu, da der virkelig gives tid dertil, tager hele problemet op i udvalget til en saglig bedømmelse ikke alene på grundlag af det forelagte forslag, men også på grundlag af lukkelovskommissionens betænkning. Der skal efter min opfattelse også drages paralleller med forholdene i andre lande og tages hensyn til, hvad der kan gøres for at fremme produktion og omsætning, så vi kan være med i genopbygningen.

Lad os også tænke lidt på de titusinder, som efter frivillige overenskomster drager på weekend op langs kysten til badestrande, hvor de er forhindret i at købe noget som helst, efter at de har fået fri lørdag eftermiddag. Døren er lukket! Hvilke handelsmuligheder går der ikke tabt her! Jeg lægger ikke skjul på, at jeg er meget betænkelig ved en lovgivning, der forhindrer den handlende i selv at disponere. Den kan rumme farlige konsekvenser med hensyn til en yderligere udbygget lovgivning på linie med det her forelagte forslag, men nu får vi jo god tid i udvalget, eftersom vi først skal være færdige til april.

Jeg må måske, inden jeg slutter, minde om, at det ærede medlem hr. Weikop, da denne sag sidst var til behandling, bl. a. udtalte — med formandens tilladelse vil jeg fremkomme med et ganske kort citat —

„Kravet om en produktionsforøgelse kan næppe opfyldes ved en kortere arbejdstid. Industrien har hævdet, at den faktisk kun har 5 arbejdsdage, hvor der er kvindelig arbejdskraft. Kvinderne bliver borte om lørdagen.“

Det ærede medlem hr. Weikop fortsætter:

„Det er åbenbart, at industriens stilling i forbindelse med de kvindelige arbejders og husmødrenes krav om en længere åbningstid må give anledning til alvorlige overvejelser.“

Jeg tror, at det er rigtigt, hvad handelsministeren har sagt, at forholdene i løbet af et år, måske i løbet af endnu kortere tid, kan ændre sig således, at det

vil kunne give anledning til en ændret stillingtagen til lukkelovsproblemerne.“

Således lød tonerne, da denne sag sidst var til behandling. Det ærede medlem, der var ordfører for det konservative parti, henviste her til, at handelsministeren selv havde givet udtryk for, at det, alt efter hvordan forholdene ville trække sig i lave, kunne blive nødvendigt at tage en anden stilling end den, man tog, da den midlertidige lukkelov var til behandling.

Jeg beder om, at man under de overvejelser, som nu skal foregå, også tænker på den side af problemet, der har forbindelse med produktionens forøgelse. I andre lande bl. a. i England er man nu stærkt inde herpå. Det er ikke mange dage siden, premierminister Attlee holdt en tale, hvori han gav udtryk for, at kortere arbejdstid kunne der ikke være tale om, man kunne måske endda blive nødt til at forøge arbejdstiden. Hvorfor holder den socialdemokratiske premierminister en sådan tale? Er det fordi han ønsker at berøve arbejderne eller andre noget af deres frihed? Nej, det er kun fordi han mener, at det er nødvendigt for landets genopbygning, og når industrien, som det her er gjort gældende, faktisk ikke er i stand til fuldtud at udnytte sin kapacitet, fordi en stor del af de kvindelige arbejdere ikke møder om lørdagen, så sker der dermed en indskrænkning af produktionen.

Jeg beder om, at disse synspunkter må blive taget med i overvejelserne, og om, at man ikke på forhånd lægger sig alt for fast på standpunkterne, men nu, da det drejer sig om en permanent lukkelov, får arbejdet gjort på en sådan måde, at vi kan forsvare det overfor alle parter og, såvidt det overhovedet er muligt, deler sol og vind lige mellem dem.

Weikop: Der er nogle, der synes, at den højtærede handelsminister er en habil balancekunstner. Hvorvidt det er rigtigt, skal jeg ikke sige noget om, men gennemlæser man handelsministerens bemærkninger til lukkelovsforslaget, får man et levende indtryk af, at den højtærede minister balancerer ligeså uroligt som en linedanser, der ikke ved, til hvilken side han skal hælde for at bevare balancen, og weekendspørgsmålet kræver også stor balancekunst af den højtærede handelsminister. Skal den højtærede handelsminister hælde til forbrugerside, eller skal ministeren hælde til købmands- og medhjælperenside? Det er det, der er problemet i dag. Den højtærede minister foretrækker at vippe sådan lidt frem og tilbage og i virkeligheden overlade til